

Arrest

nr. 155 245 van 26 oktober 2015
in de zaken RvV X / IX en X / IX

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift (gekend onder het rolnummer X) en het verzoekschrift (gekend onder het rolnummer X) dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juli 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 20 maart 2014 dienen de verzoekende partijen een derde asielaanvraag in. Op 10 juli 2014 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan elke verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2 Op 16 juli 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van elke

verzoekende partij een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de motieven telkens luiden als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan (…)

nationaliteit : Russische Federatie

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 10/07/2014 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen. (…)

1.3 Op 18 februari 2015, bij arrest met nummer X, vernietigt de Raad de in punt 1.1 vermelde beslissingen van 10 juli 2014.

2. Over de rechtspleging

2.1 Ambtshalve wijst de Raad op de toepassing van artikel 39/68-2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerder ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen op 18 augustus 2014 twee ontvankelijke verzoekschriften hebben ingediend tegen dezelfde bestreden beslissingen, het ene gekend onder het rolnummer X, het andere gekend onder het rolnummer X.

Met toepassing van voormeld artikel 39/68-2, eerste lid worden het beroep met rolnummer X en het beroep met rolnummer X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting van 17 september 2015 wijst de waarnemend voorzitter op artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet en stelt zij de verzoekende partijen de vraag of zij wensen dat de Raad overeenkomstig de wet het laatste verzoekschrift behandelt of zij de behandeling van het eerste verzoekschrift verkiezen. De verzoekende partijen geven aan de behandeling te verkiezen van het verzoekschrift gekend onder het rolnummer X.

Overeenkomstig het bepaalde in voormeld artikel 39/68-2, eerste lid worden de verzoekende partijen geacht afstand te doen van het op 18 augustus 2014 ingediende verzoekschrift gekend onder het

rolnummer 158 389 en dient de Raad te oordelen op grond van het op 18 augustus 2014 ingediende verzoekschrift, gekend onder het rolnummer X.

2.2 Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van gebrek aan belang op, daar de gemachtigde overeenkomstig artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet over een gebonden bevoegdheid beschikt om een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven.

3.2.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

3.2.2 Er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen werden genomen in uitvoering van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 75, § 2 van het vreemdelingenbesluit. Laatstgenoemd artikel verwijst naar artikel 52/3, § 1 van de vreemdelingenwet.

Uit voormeld artikel 52/3, § 1 blijkt dat, indien aan de vreemdeling die onregelmatig in het Rijk verblijft, de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus niet werd toegekend, indien de asielaanvraag niet in overweging wordt genomen of indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van zulke vreemdeling tegen een beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, 1° van de vreemdelingenwet, de staatssecretaris of zijn gemachtigde beslist dat deze vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12° van de vreemdelingenwet bedoelde gevallen. Gelet op de bewoordingen van artikel 52/3, § 1 van de vreemdelingenwet beschikt de staatssecretaris of zijn gemachtigde bij het nemen van zijn beslissing niet over enige appreciatiemogelijkheid indien hij vaststelt dat aan beide navolgende bepalingen is voldaan: ten eerste, de vreemdeling werd de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd, de asielaanvraag werd niet in overweging genomen of de Raad heeft het beroep van de vreemdeling tegen een beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen én ten tweede, deze vreemdeling verblijft onregelmatig in het Rijk.

In casu dient te worden vastgesteld dat in beide bestreden beslissingen telkens wordt vastgesteld dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan de betrokken verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd. Deze beslissingen werden echter op 18 februari 2015, bij arrest met nummer 138 791, door de Raad vernietigd, zodat deze *ex tunc* uit het rechtsverkeer zijn verdwenen en aldus geacht wordt nooit genomen te zijn geweest. Zodoende dient te worden vastgesteld dat de rechtsgrond voor de toepassing van artikel 52/3, § 1 van de vreemdelingenwet is weggefallen en bijgevolg ook de rechtsgrond voor de daaruit voortvloeiende toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° tot 12° van de vreemdelingenwet. Zodoende kan ook niet langer sprake zijn van enige gebonden bevoegdheid die zou voortvloeien uit laatstgenoemde bepaling en dient de op deze gebonden bevoegdheid gesteunde exceptie van gebrek aan belang te worden verworpen.

3.2.3 Het beroep tot nietigverklaring is ontvankelijk.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 Gelet op de onder punt 3.2.2 gemaakte vaststelling dat de rechtsgrond waarop de bestreden beslissingen zijn gestoeld, is komen te vervallen, kan de Raad – gelet op een goede rechtsbedeling – niet anders dan vaststellen dat de bestreden beslissingen moeten vernietigd worden.

4.2 De bestreden beslissingen worden vernietigd. Om deze reden dient geen uitspraak meer gedaan te worden over het door de verzoekende partijen aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

5. Korte debatten

De bestreden beslissingen worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaak met rolnummer X en de zaak met rolnummer X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X

Artikel 3

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juli 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker worden vernietigd.

Artikel 4

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE